

Er is een Vlaams voorakkoord voor de zorg ... maar bij VSOA-Irb regio Vlaanderen is er geen euforie maar eerder een gevoel van “het is wat het is”.

Het voorakkoord omvat geen éénmalige premie van de Vlaamse Regering als dank voor de inzet van het personeel tijdens de corona pandemie eerste en tweede golf. Het grootste deel van de middelen gaat immers naar de private sector. VSOA-Irb vindt dit een gemiste kans. Dit was de gelegenheid van de Vlaamse Regering om voor het personeel van de zorg, in de Vlaamse openbare sector, eindelijk eens een positief signaal te geven als erkenning voor de geleverde inspanningen. Helaas is dit tekenend “hoe sociaal” de Vlaamse Regering is.

VSOA-Irb vestigt er de aandacht op dat de weddenscalen van het lokaal zorgpersoneel in Vlaanderen sinds 1993 geen enkele lineaire verhoging meer hebben gekregen tot op heden. VSOA-Irb heeft altijd gepleit om de bestaande loonschalen (functionele loopbaan) te verhogen. Ons huidige systeem, dat financiële garanties biedt bij pensionering, moet behouden blijven.

Het voorakkoord dat gisteren werd goedgekeurd bevatte onder meer:

- dat de invoering van IFIC-loonschalen in de openbare sector wordt versneld;
- de belofte om 2000 mensen aan te werven maar er wordt nergens bepaald hoe de Vlaamse Regering dit gaat concretiseren want de kandidaten zijn er niet te vinden op de arbeidsmarkt net zoals de beloftes voor bijkomende verpleegkundigen in het in het federaal gezondheidsakkoord.

In het voorakkoord is er geen sprake van of ruimte voor een éénmalige premie van de Vlaamse Regering als dank voor de inzet van het personeel tijdens de corona pandemie eerste en tweede golf.

Het grootste deel van de middelen gaat naar de private sector.

Een gemiste kans dus om voor het personeel van de zorg, in de lokale en regionale besturen, eindelijk eens een positief signaal te geven als erkenning voor de geleverde inspanningen. Opmerkelijk “hoe sociaal” de Vlaamse Regering is. Dit in tegenstelling tot de huidige Federale Regering.

Waarom hebben we als vakbond dan toch een akkoord gegeven?

Je kan geen neen zeggen tegen een omslag van 577mio. Dat zou geen enkele vakbond zich in de huidige omstandigheden durven veroorloven. De middelen worden hoe dan ook aangewend in het belang van het personeel en dat is positief! Neen zeggen tegen deze voorstellen zou ons door de basis niet in dank worden afgenomen want dan zou er totaal niets geweest zijn. Bijkomend werd er dienaangaande ook een unaniem akkoord geëist. VSOA-Irb wou niet de luis in de pels zijn en wil verder de vinger aan de pols houden. Het geld is er, we weten waarvoor het zal dienen maar concreet werd er nog niets in detail afgesproken. De Federale Regering daarentegen was wel duidelijk en kwam met premies van 300 en 985 euro over de brug voor elk personeelslid. Er zitten in het Vlaams akkoord verschillende sectoren vervat. Het is voor outsiders dan ook niet zo evident om de inhoud van het akkoord te begrijpen. Een bijkomende reden waarom we niet zo enthousiast zijn is dat we niet mogen vergeten dat er 20 jaar en meer werd bespaard in de zorgsector. Wanneer we de huidige investeringen delen door 20 jaar dan beseft iedereen dat er nog veel meer moet gebeuren.

Het gejuich over IFIC is niet aan VSOA-Irb Vlaanderen besteed. Wij zijn er immers nooit voorstander geweest van IFIC of functieclassificatie omdat niet iedereen er beter van wordt. Wel in tegendeel. Je hebt minder garanties over de totale financiële loopbaan t.o.v. het huidige geldelijk statuut en functionele loopbaan. In de uitwerking van IFIC zal VSOA-Irb zijn rol spelen in het belang van het personeel.

VSOA-Irb is benieuwd naar de concretisering van het voorakkoord, al geven we toe dat we hier nogal sceptisch tegenover staan.